

Bibliography

Julià, Lluïsa. *Ruyra, inèdit*, Ajuntament de Girona, 1991.

Julià, Lluïsa. *Joaquim Ruyra, narrador*, Abadia de Montserrat, 1992.

Julià, Lluïsa. *Joaquim Ruyra (Biography)*, Parsifal, 1996.

Julià, Lluïsa. *Ruyra: l'home i la seva imatge*, Biblioteca Valvi; CCG Edicions, 2010.

Montoliu, Manuel de. "La vida i obra de Joaquim Ruyra". Prologue in Joaquim Ruyra, *Obres completes. Selecta*. 1964 (1st ed. 1949): 11-125

Pla, Josep. "Joaquim Ruyra (una petita aventura literària) (1858-1939)". Homenots. Primera sèrie. OC; 11. Destino, 1980 (1st ed. 1969): 99-136

Reyes, Antoni; Roger, Aitor; Valls, Domènec. *El rem de trenta-quatre: de la ficció a la realitat. Homenatge a Joaquim Ruyra*.

Presentació de la pel·lícula de la portada del primer rem al Vilar, 1934. Ed. Ajuntament de Blanes - Arxiu Municipal de Blanes. 2003

Ruyra, Joaquim. *Obres completes*. Editorial Selecta. Barcelona. 1949. 1st edition.

Vv.Aa. "Homenatge a Joaquim Ruyra. 150 anys del seu naixement". *Recull*, no. 887. Year 27. Blanes (27-IX-1958)

Vv.Aa. First Primer Joaquim Ruyra Symposium. Blanes, 29, 30 and 31 May 2003. Edited by Joan Maluquer i Ferrer. Fundació Universitat Catalana d'Estiu, Universitat de Girona and Ed. Galerada. Cabrera de Mar, 2004.

Fotographs

Collections (Josep Pons Girbau / Modern Styl / Francesc Salt / Rafael Bataller / Vicenç Coma Soley / Anna M. Barnés-E. Ros / Josep Alemany Borràs / Josep Maria Padern / Josep Maria Julià) and image collections (Clusells Queldra / Joan Serras) of the Blanes Municipal Archive (AMBL)

Front cover photograph

Joaquim Ruyra. c. 1934. Vicenç Coma Soley Collection. Blanes Municipal Archive (AMBL)

Caricature

Ruyra as seen by Joan G. Junceda. Author: Joan G. Junceda (1881-1948)

Texts

Antoni Reyes / Aitor Roger
(Blanes Municipal Archive)

Collaborators

Elisa Sola
(Catalan language service)

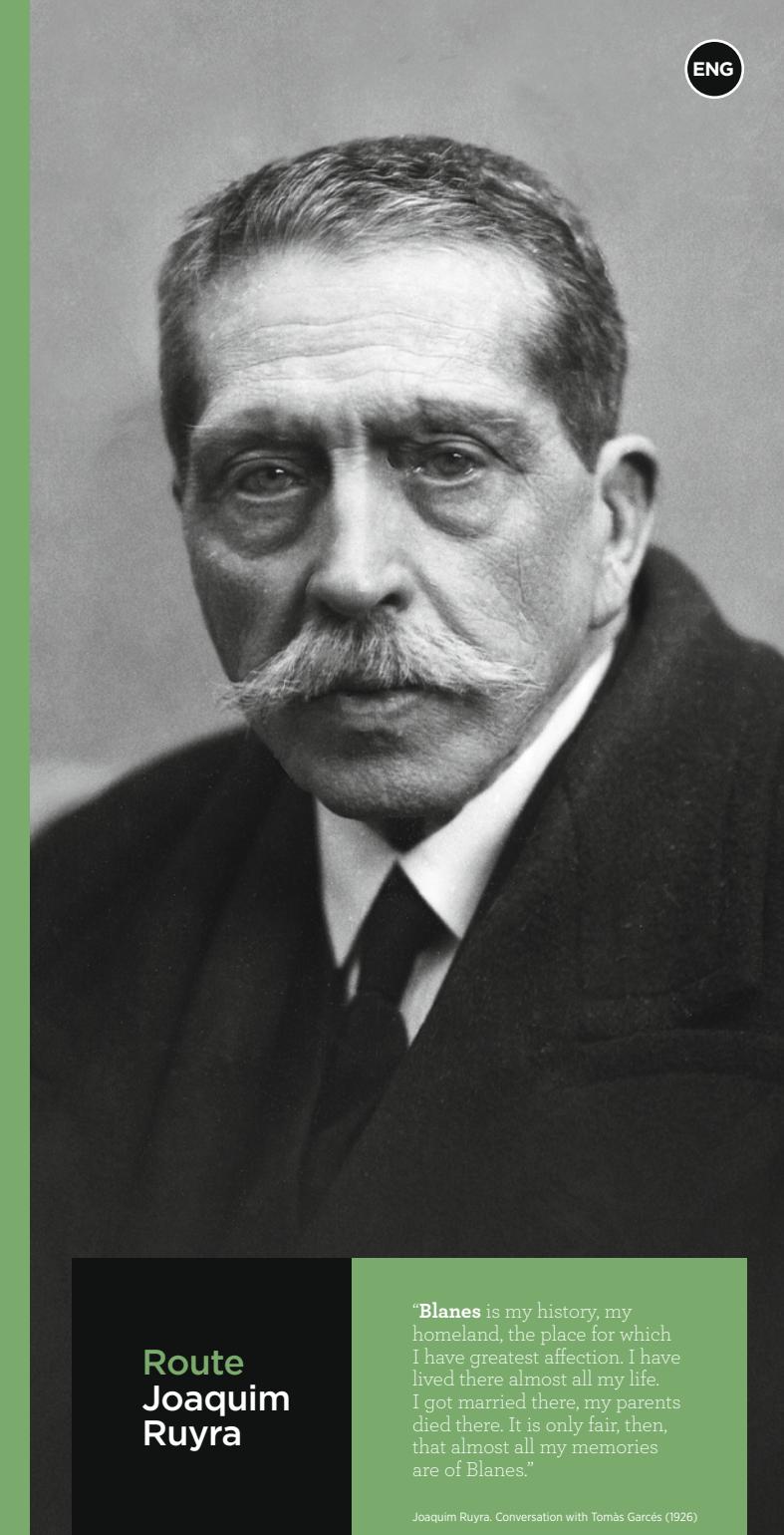
Traduction
(Translations)

Blanes

blanescostabrava.cat

Route
Joaquim
Ruyra

"Blanes is my history, my homeland, the place for which I have greatest affection. I have lived there almost all my life. I got married there, my parents died there. It is only fair, then, that almost all my memories are of Blanes."

Joaquim Ruyra. Conversation with Tomàs Garcés (1926)

Joaquim Ruyra

1858 - 1939

Joaquim Ruyra i Oms is considered the master of Catalan prose and one of the main figures of Catalan literary modernism, thanks to his meticulous use of language and his contribution to establishing the modern Catalan language.

Although he was born in Girona, on 27 September 1858, Ruyra was a son of Blanes. His family home, known as Can Creus, is located on Carrer Ample in Blanes. On the occasion of the 50th anniversary of his death, a plaque was placed just above the main entrance to the house which reads as follows: "Joaquim Ruyra i Oms, devoted son of Blanes and master of Catalan prose. Blanes, 15 May 1989." Although Ruyra did not produce a large body of work, his output was of an extraordinarily high literary standard. His short stories set a stylistic benchmark for Catalan literature and represent a model use of language. Ruyra was a very demanding writer, a true perfectionist, always seeking out the most suitable word for each circumstance. Apart from the sea, Ruyra talks to us about childhood, nascent female or male desire, the world of dreams...

Joaquim Ruyra obtained great literary success with his debut *Marines i boscatges* (*Seascapes and Woodland Scenes*) (1903), a collection of 15 short stories featuring the sea and the people whose lives revolved around it. His other two great works of prose were *La Parada* (*The Trap*) (1919) and *Entre flames* (*Among Flames*) (1928). He republished *Marines i boscatges* in 1920, having corrected its linguistic errors, and the book was rechristened as *Pinya de Rosa* (*The End Knot*). This new version also included an additional story entitled *L'idil·li d'en Temme* (*Temme's Idyll*), set in Sa Forcanera Cove. Several spots and characters in Blanes inspired Ruyra, finding their way into his stories. This literary route serves as an introduction, inviting visitors to explore his complete works if they have not already done so.

"Ruyra knew our language better than anyone else, handling its spirit with expertise, with unsurpassable command of its intelligibility and nuances."

Josep Pla

"(...) Joaquim Ruyra is possibly the greatest writer I have known to date in any language."

Salvador Espriu.

01 Sa Palomera

Carrer Mirador de s'Auguer

The short story entitled *Una tarda per mar* (*An afternoon at sea*) (1900) depicts the old Blanes of sailors and fishermen, which could easily be set at Sant Andreu Beach, in front of Sa Palomera Rock, in the place known as Sa Pujola, at a time when the Els Piteus Crag had yet to be demolished:

"En Canari era allí que ens esperava. Estava de quatre grapes davant del gussi, enseuant els pals, i em va saludar amb una mitja rialleta de simpatia. Els mariners vells, que prenien la fresca al peu de les penyes, a l'ombra de les blavoses atzavares, ens contemplaven satisfets, articulejant ells amb ells i assenyalant-nos amb els brocs de llurs pipes. Les dones, que adobaven xarxa, aixecaven llurs caps de la feina i cridaven, trufejant: -Pareu ment que no eixugueu tot es peix de sa mar!"

"Estic a la vora del mar, assegut en una roca i amb les cames nues ficades dintre l'aigua. La penya em fa de respall, m'hi recalco còmodament i, tot amarant-me de les frescors de la marinada, que minva per moments, passejo les mirades pel cel. (...) Mentrestant les platges properes han restat desertes. Els banyistes que prenien la fresca aplegats en el sorral se'n són anats cap al poble. En les cales, ni un nedador, ni una barqueta. Amb la soledat s'exhala de la naturalesa un encant sols comparable al d'una declaració d'amor feta amb els ulls per una verge silenciosa. Sembla que em digui: -Tota per a tu: ningú ens destorba ja- No em cansaria mai d'aquesta conversa muda."

La xucladora (1899)

S'Auguer lookout point. c.1910
Josep Pons Girbau Collection. Blanes Municipal Archive (AMBL)

02 S'Auguer

Passeig de la Marina

This was one of the main fishermen's districts in Blanes, where most of the sardine fishermen lived. The municipal school, which opened in 1925, is named after the writer. In *En Garet a l'enramada* (*Garet at the garland festival*) (1900), a short story in the Catalan *costumista* (local customs and manners) style about the process of falling in love, Ruyra gives us a precise description of the local residents and of the garland festival held each year on the occasion of Corpus Christi during the month of June.

“És la nit més alegre de Blanes, la darrera nit de les enramades. El vent és suau i temperat, el cel serè, i el juny xamós riu entre les estrelles. (...) L'enramada de l'Auguer serà la millor de la vuitada, perquè enguany els pescadors volen lluir-se. En Panxo Manxiula, s'americano nou, fill del vell sardinaler, ha contractat la cobla per al ball de nit. El sac de gemecs anirà, doncs, a racó; però tocarà a la taverna per engrescar els bevedors. La festa serà com no se n'hagi mai vista cap al barri.”

S'Auguer neighbourhood and town school. 1930s
Modern Styl Collection. Blanes Municipal Archive (AMBL)

03

Can Creus

Carrer Ample, 10

In 1920, the Recvll magazine was founded on the ground floor of the Ruyra family house. It is still published today. The house was the venue for summer discussions between the men of letters of the time. Alongside Ruyra, the Grandfather of the Recvll, there were other well-known figures such as the Roig i Raventós, Coma, Junçeda, Agulló, Carner or Maragall. *La Parada (The Trap)* (1919) describes the adventures of a group of adolescents who go off to catch birds by coating pieces of straw with sticky mistletoe berry pulp and planting them in trees up on Santa Bàrbara Hill. As he recalls this childhood adventure, one of the boys (perhaps Ruyra himself) appears to head out of Can Creus on a nocturnal stroll, passing under the arcades that existed on Carrer Ample.

"Vaig travessar l'entrada corrents, vaig arrapar-me a la portella amb la mateixa energia que si m'abraonés a un enemic, vaig aixecar la balda d'una manotada i... ja sóc al carrer! [...] Vaig enfilar el carrer pel mig pel punt més clar, i anava llambregant amb recel la fosca insondable dels carrerons i sotavoltes."

The writer on the balcony of his house on his birthday. 1934
Francesc Salt Collection. Blanes Municipal Archive (AMBL)

04 The sea

Passeig Cortils i Vieta

Ruyra's descriptions of the different states of the sea are of unparalleled precision and beauty. The placid and serene sea could suddenly turn into a hostile, dangerous one, which allowed Ruyra to describe the landscape of the bay in many different ways, as he does in *El rem de trenta-quatre (The Long Oar)* (1903), a story which describes the voyage of the Santa Rita, a lateen sailboat.

La vila, anierada en un clotarell de muntanyes, presentava un aspecte fatídic. [...] La Palomera revestida d'aigua xarbotosa, com un ronc perol que bull i s'estuva i es vessa a dojo, passava fantàsticament. Arreu bromes, pluja, uadoladissa... El paisatge fluïdificant-se en l'ambient tèrbol i ombradís: un paisatge de somni pesat. La imaginació creia presenciar aquella obra sense nom de què parla el *Macbeth*. Blanes, Blanes, terra de s'alegria! -exclamà en Vadó-; avui entristeixes es cor des teus fills. Es dimonis ballen pes teus turons i s'infern ronca sobre tes platges."

For Ruyra, Blanes in the summer was at its most attractive, thanks to its colours, serene coastline, nice weather and people. It was the "land of joy".

"Blanes (a l'estiu) resplendeix alegrement amb ses parets blanques com llenços de bugada i ses teulades grogues com altars de moresc. El mar i el cel són una sola blavor clara sense solució de continuïtat. Les muntanyoles i roques que s'hi banyen tenen l'aparença d'incrustacions d'esmalt sobre un cristall puríssim. Fineses i brillantors per tot arreu... La naturalesa sembla manifestar, en aquell sereníssim paisatge marítim, pompes i gustos d'argenter."

L'idil·li d'en Temme (1920)

Storm. 1951

Rafael Bataller Collection. Blanes Municipal Archive (AMBL)

05 The Americanos

Passatge Bonaventura Puig

Blanes was one of the main towns associated with the phenomenon of the *Americanos*, local emigrants who returned home having made their fortune in Cuba or Puerto Rico and who built grand houses along the seafront. Ruyra's character Panxo Manxiula was one such man. These houses contained large, spacious rooms and servants. The lavish lifestyle enjoyed by many of them led to the coining of special expressions, one of which is found in Ruyra's *L'idil·li d'en Temme* (*Temme's Idyll*) (1920), when Temme's mother calls out to him, "Come here; today we shall dine like *Americanos*".

"És mestressa de tres o quatre *inquènus*, unes hisendes que es perden de vista. Sé qui és, Temme; en sé tota sa història; perquè, encara que haju nascut a Cuba, és filla de pare blanenc. Precisament ara, casada de fresc, és vinguda a Blanes amb es seu marit a fi de conèixer sa seuà àvia, que encara és plena de vida. Avui en dia aquesta àvia és una senyorassa que viu as carrer de Mar, en una casa com un temple, amb tres minyones de servei que li ensumen es desitjos a s'alè; però jo l'hai coneguda pobra."

L'idil·li d'en Temme (1920)

Group of holidaymakers, c. 1914

Vicenç Coma Soley Collection. Blanes Municipal Archive (AMBL)

With the arrival of the summer, Blanes welcomed its summer residents, and huts and a bathing area were set up on the beach. The feast day of Saint Christopher (10 July) marked the official start of the bathing season. In *L'idil·li d'en Temme* (*Temme's Idyll*) (1920), Ruyra refers to this long-lost tradition, describing how the town crier announced the start of the season with a bugle call.

"Tuturú! Tuturutú! Les dones es banyaran a la part llevantina de la badia, des de sota Sant Antoni fins a l'indret de l'Esperança; i els homes a la part de ponent, des del Carrenyanc a la Pujola.

-Banys!... L'estiu és vingut. Arriben tartanes carregades de forasters. Estiu! Estiu! És el dia de Sant Cristòfol. El sol vola amb valentia pel mig del cel. Blanes resplendeix alegrement amb ses parets blanques com llenços de bugada i ses teulades grogues com altars de moresc."

Swimmers. 1920s
Clusells Queldra Collection. Blanes Municipal Archive (AMBL)

07 The Shipyards

Club de Vela / Gronxadors

In his short stories, Ruyra depicted the traditional activities of his time, which mainly consisted of fishing, overseas trading or shipbuilding. The Blanes shipyards, which were located on the present-day seafront, were among the most important in 19th century Catalonia. In *El rem de trenta-quatre* (*The Long Oar*) (1903), the ship captain Saura explains that "his sailors had to be natives of Blanes, since he did not believe that there was anywhere else in the world that produced men so suited to the business of the sea as his town."

"Aclofades en la platja roent, unes dones, amb els mocadors de llurs testes tirats endavant a tall de vela de carro, repassaven silencioses els esvorances d'una xarxa. Més lluny, un mestre d'aixa, a la vora d'una barca tombada, feia bullir en un fogaret el seu cassó de quitrà. Un xicot pescador havia arraconat la seva canya i s'era allargassat al cim d'una roca, adormint-s'hi tranquil·lament."

L'aniversari del noi Guixer (1899)

"Arribats a les envistes de Blanes, determinàrem desembarcar allí per moltes raons. Allí els nostres mariners tenien llurs cases, o les dels seus, i desitjaven descansar-hi; allí el pare volia que fos adobada la Santa Rita, ja que per a ell no hi havia, en part del món, millor mestrança que la blanenca, ni mestre constructor, amb lletres o sense lletres, més entès que un tal Ramon Veguer que la dirigia; i allí, finalment, jo, que em migrava per a posar els ossos en ferm lo més aviat possible, desitjava també desembarcar i vaig veure el cel obert així que em parlaren de prendre terra."

El rem de trenta-quatre (1903)

Vieta "Bagué" shipyards, c. 1918
Josep Pons Girbau Collection. Blanes Municipal Archive (AMBL)

08 El Frare (The Friar)

Passeig de la Mestrança

In 1958, on the occasion of the centenary of Joaquim Ruyra's birth, a monument thought up by Francesc Folguera and erected in honour of the writer was unveiled on Passeig de la Mestrança. The sculpture, produced by Joan Rebull, represents Friar Sadurní of the Birds, the main character in *Les coses benignes (The Benign Things)* (1928), a story set in the ancient Blanes Convent. On the day of the unveiling, the writer Josep M. de Sagarra dedicated a poem to Ruyra. The stone carving of the writer's face, placed at the foot of the monument at a later date, was produced by the Blanes-born sculptor Jaume Coll.

Monument to Ruyra. 1958
Vicenç Coma Soley Collection. Blanes Municipal Archive (AMBL)

Fishing was one of the main sources of wealth in Blanes. The renown of Blanes' sardines dates all the way back to 1421. A document held in the Municipal Archive of Igualada contains a well-known proverb that reads thus: "Like the sardine from Blanes, which in attempting to escape from the fire, jumped from the pan and ended up in the embers."

In the short story *Vetlles d'estiu* (*Summer Evenings*) (1900), the jolly Xanguetes girls, who sell their fish using the typical witty language of the area, even provide a sardine-based recipe.

"Aquelles sardines devien ésser d'aigua dolça. Aquestes són altra cosa: ja m'ho sabreu dir: no n'heu emprades de millores. Són hajades as paratge més salat de sa mar salada; i, si les feu amb arrós, podeu ben estalviar-hi es bitxo. Això flaira com unes flors, filla. Sardina!... Sardina de Blanes! Fresca i coenta, noes!"

Racó de Sant Antoni, c. 1910
Photo by J. A. G. Blanes Municipal Archive (AMBL)

10 Santa Anna Point

This landscape and its sharp rocks at the foot of the cliffs of the ancient Blanes Convent, are described in various short stories, such as *L'èxtasi de l'oncle Ventura* (*The Ecstasy of Uncle Ventura*) (1903), *Mànegues marines* (*Waterspouts*) (1899) or *El rem de trenta-quatre* (*The Long Oar*) (1903).

“El perill no era gaire lluny. Dues tosses, semblants a dos punxeguts edificis gòtics mal esbrollats de llurs agulles i torricelles, desgastats i malmesos, se destacaven de la costa, quasi dret a dret de la nostra derrota. Eren les penyes de Santa Anna, a les quals les ones s'enfilaven a escarpir esbojarradament llurs cabelleres de fúria. Malaurada la nau que hagués sigut llançada contra aquells caires i esgardissos! Difícilment cap tripulant n'haguera escapat amb vida.”

“Aquella caleta estava amagada per les calimes: però ells sabien prou on l'havien detrobar entre les penyes de llevant. -Santa Anna els hi ha allargat un plec de sa seu caputxa- va dir un vellet al·ludint al nom de Punta de Santa Anna que porta el cap de la llarga muntanyola.”

Mànegues marines

Santa Anna Point. 1970s
Anna M. Barnés-Esperança Ros Collection.
Blanes Municipal Archive (AMBL)

11 The Convent

The old Blanes Convent is located just above the points of Santa Anna and Sant Miquel. It was founded in 1583 by a community of Capuchin monks on the site where a chapel devoted to Santa Anna had once stood. The continuity of the cult of this saint gave rise to our *Festa Major* (*Main Festival*). Due to the ecclesiastical confiscations of Mendizábal the 19th century, the convent fell into private hands. The first buyer was Francesc Camprodón but the site was finally bought by Joaquim Casas-Carbó and Aurora Massó, a couple who were friends with Ruyra. The convent is one of the most important sites on the Ruyra Route, above all thanks to *Les coses benignes* (*The Benign Things*) (1928), a story which describes it as “the white lily of the Costa Brava”.

“Mar a ponent, mar a llevant, mar a migjorn, el promontori del convent feia l’efecte d’un vaixell enorme, enclavat a terra per la popa. Quin aïllament! Quina dolça soledat! Les aigües eren tan serenes que la naturalesa del fons mari s’hi transparentava amb febles coloracions.”

Promontory of the Convent. c.1910

Josep Alemany Borràs Collection. Blanes Municipal Archive (AMBL)

12 Sa Forcanera

Templet de Linné, Jardí Botànic Marimurtra

This cove served as a source of inspiration to the writer and appears in more than one of his short stories, such as the closing story in his *Pinya de Rosa* collection (1920), entitled *L'Idil·li d'en Temme* (*Temme's Idyll*). This was an excellent site for rod fishing, of which Ruyra was an enthusiastic but seemingly unsuccessful practitioner.

"La cala de sa Forcanera, situada no gaire lluny de Blanes, és una de les més feréstegues i ombrívoles de la costa; però és també, durant les bonances d'estiu, una de les més quietes, més fresques i més plàcides que poden trobar-se. Com que la cenyen per la banda de terra uns cingles alts i espadats pels quals és perillosa la davallada, quasi no la visita mai ningú, com no sigui anant-hi en bot per la mar: així és que sol romandre solitària dies i dies, i no sembla sinó que, lliures de tot contacte perturbador, s'afinen més i més la frescor i dolcesa de ses sombres i la puresa cristal·lina de ses aigües, en el bon temps d'estiu."

Sa Forcanera. 1920s

Photo by L. Roisin. Blanes Municipal Archive (AMBL)

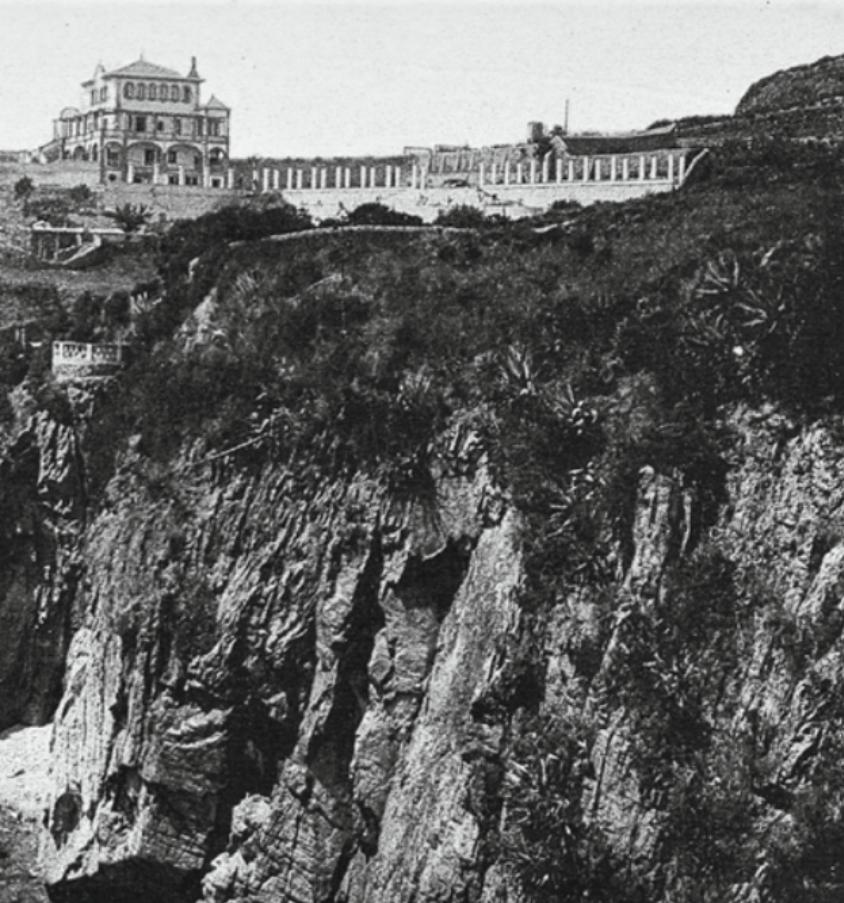

“És sa Forcanera, que no sap de lladrar sense arrossegar per sa boca sa seuia llengua de trucs. Llampus! -exclamà el vell alçant-se esborneiat-. Això si que no m'agrada! Déu ens ajut! Encara embarrancarem! ...”

El rem de trenta-quatre (1903)

“Sospitant que dintre les obscures xombes marines de sa Forcanera havien d'amagar-s'hi grossos déntols i congres, havia decidit de parar-hi una canya llarga amb un guarniment, també llarg i carregat de plom a faisó d'una llença. Quina alegria causaria a “sasanta dona” si pogués portar-li un peixàs d'un parell de carnisseres! Amb aquesta il·lusió havia davallat per la cinglera, arrapant-se a les crètues i tavelles de la penya, després d'haver tirat daltabaix de la timba els seus estres entollats amb el gec i d'haver-se penjat a l'esquena l'olla del grumeig, lligada al coll per les anses amb una cordella; i un cop assolida la pedregosa platja, havia saltat de roca en roca fins a situar-se en una de grossa i assaplanada que es forejava cap a la boca de la cala.”

L'idil·li d'en Temme (1920)

13

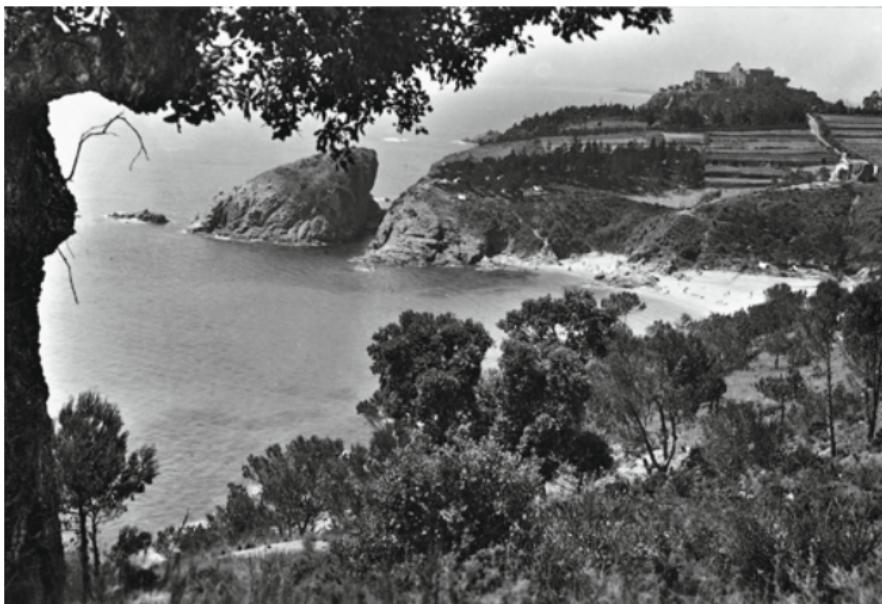
Pinya de Rosa

Camí de Santa Cristina

Ruyra achieved great literary acclaim for his first work, *Marines i boscatges* (*Seascapes and Woodland Scenes*) (1903), a collection of 15 short stories about the sea and its people. He followed this up with *La Parada* (*The Trap*) (1919) and *Entre Flames* (*Among Flames*) (1928). However, when he republished *Marines i boscatges* in 1920, having corrected its linguistic errors, he rechristened it *Pinya de Rosa* (*The End Knot*) and added another story, namely *L'idil·li d'en Temme* (*Temme's Idyll*). This site was purchased in the 1940s by Fernando de Riviere, a wealthy industrialist, who turned it into a botanical garden which, on the advice of the poet Pere Puig i Llensa, he christened Pinya de Rosa.

"Donen els mariners el nom de pinya de rosa a l'artística nuada que teixeixen al capdavall d'una corda amb els seus mateixos blens, fent-hi un pom boterut que la conclou, la priva desfilagarsar-se [...] Doncs bé: a nosaltres, ens ha semblat adient per a batejar aquest aplec, amb el qual volem consolidar i donar fi a la llarga corda de marines i boscatges que fins ara hem anat escrivint i publicant en revistes, diaris i llibres. Ara la corda tindrà el seu nu de conclusió i constituirà un cos definitiu."

Blanes coast. 1930s
Blanes Municipal Archive (AMBL)

The *Riera* (dry riverbed) of Blanes was covered in 1964 and the new *Rambla* (avenue) was named after the master of Catalan prose. Ruyra is considered the great storyteller of the sea, with which both he and his characters were deeply in love. Carrer Horta d'en Creus is a reference to the farming land owned by the writer.

“En fi, a la caiguda d'onze hores me retirava de la platja; però no crec que un enamorat s'aparti amb més recança de la companyia de la seva estimada, ni que, tot anant-se'n, s'embadaleixi més fondament amb el deix agradós de què els encants d'ella li han omplert els sentits: no, perquè la marina em tenia el cor robat [...] Deixava una mica badada la finestra de la meva cambra perquè entrés l'aire pur, me ficava al llit, m'adormia tot sentint la remoreta del mar i bona nit i bona hora.”

Vetlles d'estiu (1900)

La *Riera* (dry riverbed). 1950s
Josep M. Padern Collection. Blanes Municipal Archive (AMBL)

15 The Verdaguer of prose

Carrer Jacint Verdaguer

Ruyra, adopting the idea of Jacint Verdaguer (1845-1902) (whom he met when the poet was putting the finishing touches to his *L'Atlàntida*) took the ordinary language of people as his main source of creation in his dialogues. His stories incorporate both cultured language and the typical witty language used along the Blanes coastline.

"La mar! Jo n'estava enamorat. Ell, no; i amb tot i això se l'estimava com un marit se pot estimar una dona de males entranyes que li ha ocasionat molts de disgustos, però que al cap i a la fi no deixa d'haver-se-li arrelat a l'ànima. No en deia mai bé. -Sa mar! Mal foc que l'assecu! És maleïda, sa mar.- I li sobraven motius per a odiar-la, perquè li havia robat un fill, un fill únic, que a la flor de la seva joventut s'era negat amb sos companys de barcada."

Literary jury convened at Ruyra's house, including Josep Alemany i Borràs, seated to Ruyra's left. c.1915
Josep Alemany i Borràs Collection. Blanes Municipal Archive (AMBL)

16 Sant Joan

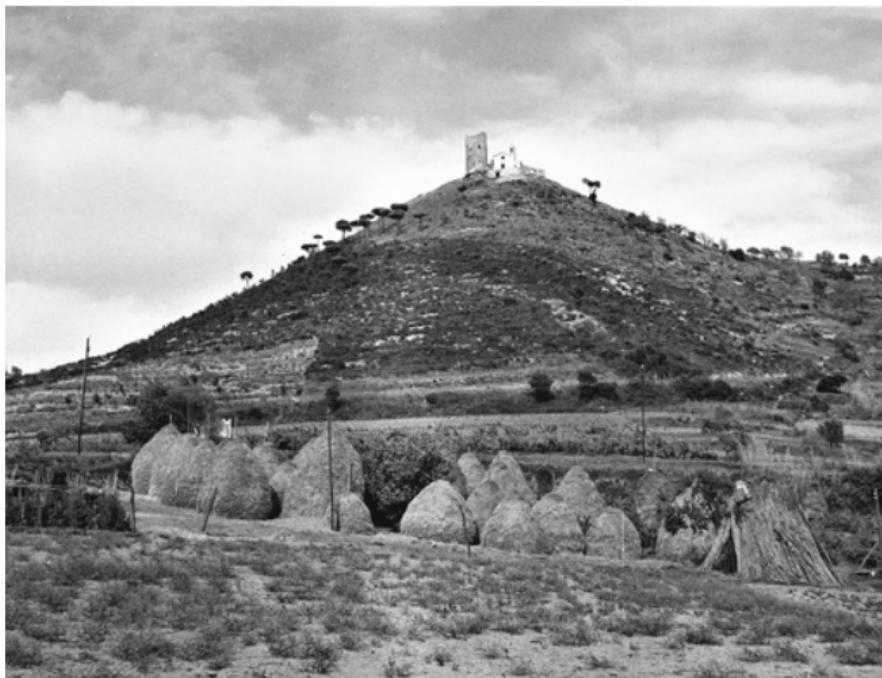
The landscape described by Ruyra in *L'aniversari del noi Guixer* (*The Anniversary of the Guixer Boy*) (1899) was very different from the one we see today, without houses or pines and a “craggy mountain with a reddish-brown hue, where the in-bloom weaver’s brooms shone like jewels on the bony, scorched chest of a gypsy.”

And if we are to believe what he tells us in *Vetlles d'estiu* (*Summer Evenings*) (1900), the vegetation that covered the mountain was the result of a spell.

“[...] el castell d'en Vas i No-en-tornaràs s'havia aixecat al bell cim de la muntanya de Sant Joan, i ‘carets de Déu!, heu's aquí per què de resultes d'aquell embruix sa muntanya, s'és enxorquida en tanta de manera que, amb tot i ses benedicçions que Sant Joan hi tira des de sa seu capelleta, no s'hi han pogut arrelar més que tomanyins i volivardes.”

Sant Joan. 1947

Josep Maria Julià Collection. Blanes Municipal Archive (AMBL)

Joaquim Ruyra died in his Barcelona home on Carrer Bretón de los Herreros, in the Gràcia neighbourhood, on 15 May 1939. Blanes is the place where he chose to be buried, in order to be close to the murmur of the sea that so fascinated him. The writer rests in a simple family vault in the Municipal Cemetery, next to his wife Teresa de Llinàs d'Arnaud, who belonged to the Catalan minor nobility and who died a couple of years after her husband. On the occasion of the Ruyra Year held in 2003 to celebrate the centenary of the publication of *Marines i boscatges* (*Seascapes and Woodland Scenes*), a Catalan text was inscribed on his tombstone, replacing the original Spanish inscription.

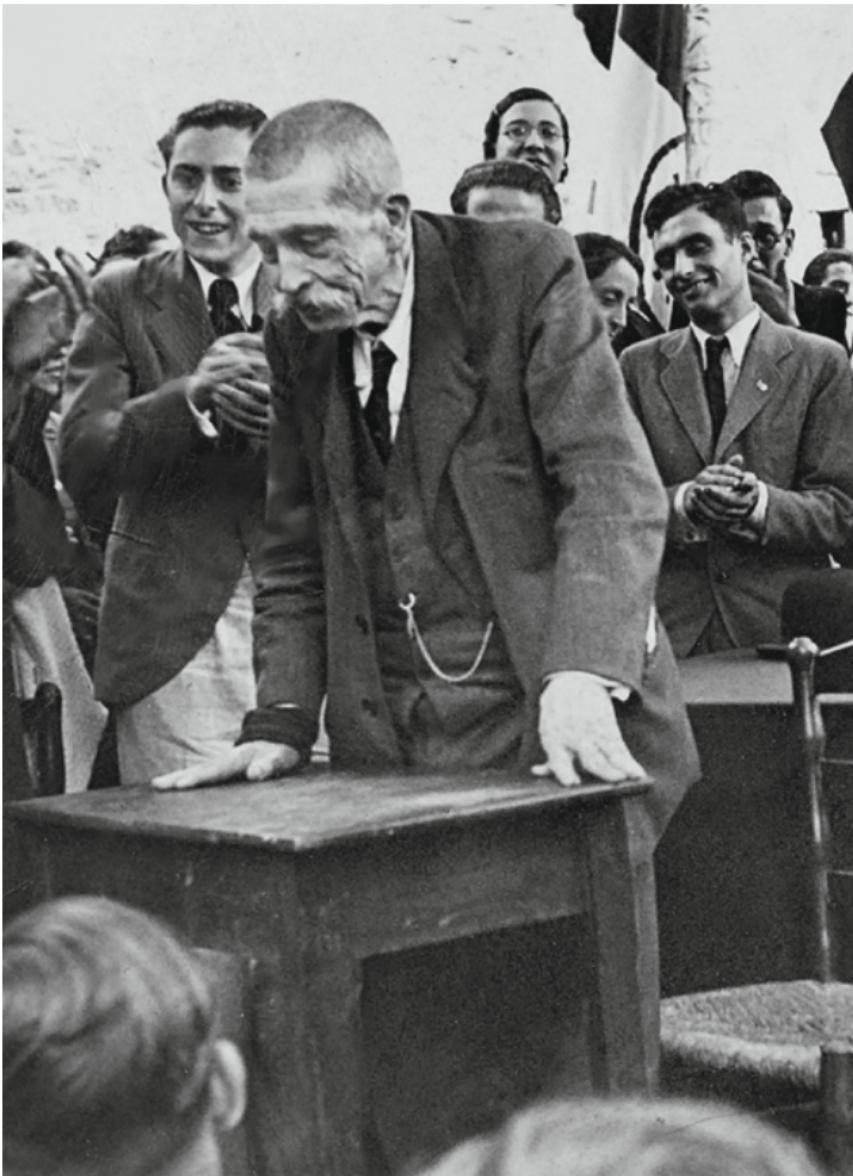
Main avenue of the old cemetery with its family vaults, including that of the Ruyra-Llinàs couple
Photo by Aitor Roger

18 El Vilar

The Sanctuary of El Vilar and its woodland are the main landmarks referred to in what is probably his best-known work, *El rem de trenta-quatre* (*The Long Oar*), published within *Marines i boscatges* (1903). The promise made by the sailors of the Santa Rita and the young Marianna Saura to make a votive offering if they survive the storm gives us a greater understanding of the faith and the popular devotion of our ancestors to Our Lady of El Vilar.

Ruyra at a meeting of the Federation of Young Christians of Catalonia (FJCC) at El Vilar. 1930s
Joan Serras Collection. Blanes Municipal Archive (AMBL)

"Amb quina enyorança vaig recordar-me de les soledats del Vilar, amb ses suredes, ses feixetes de conreu, ses velles oliveres on refilen els moixons, sos torrents frescals i sos àlbers de blanques soques, en les quals les parelles enamorades escriuen enllaçadament llurs noms amb la punta del ganivet! Oh, qui pogués visitar de nou aquells llocs i cantar davant l'altaret aquella tornada tan repetida dels romeus: "Deu-nos goig i alegria, Mare de Déu del Vilar!"

"[...] Verge santa des Vilar! -vaig exclamar aixecant els braços en l'aire- Ajudeu-nos! Salveu-me d'aquest perill, i us prometo que pujaré a visitar-vos a peu descalç, amb els rosaris a la mà i amb un d'aqueixos remes tan llargs a coll."

El rem de trenta-quatre (1903)

Ruyra i Blanes

“En els jorns estiuencs, en aquelles hores en què la calor us estalona aneu on aneu, quantes i quantes vegades havia cercat refugi en la vuitcentista botigueta de l'amic Cornellà. Quantes i quantes vegades havia fet de dependent espontani ajudant-li a vendre un llibre i atenent a les noies que anaven a comprar una postal. (...) De vegades a mitja tarda, arribava en Roig i Raventós amb la seva família i llavors la conversa ja prenia un caire ciutadà. Després era en Junceda que a la meitat del seu jornal s'havia trobat a mancar paper canson o tinta xina i havia de córrer cames ajudeu-me cap al Recvll, però aquella botigueta tenia el do de la figuera del ferreret; era molt fàcil entrar-hi però sortir-ne ja resultava un bon tros més difícil, puix si per casualitat baixava Mestre Ruyra, les hores es consumien com l'estela d'un coet.”

Vicenç Coma Soley. *Recvll* N.º 294. 19.01.1929

Discussion of the editorial team of *Recvll* magazine at the “botigueta” (little shop) of Salvador Cornellà, on the ground floor of Can Creus, with Jordi, Junceda, Ruyra and Coma Soley. 1920s
Blanes Municipal Archive (AMBL)

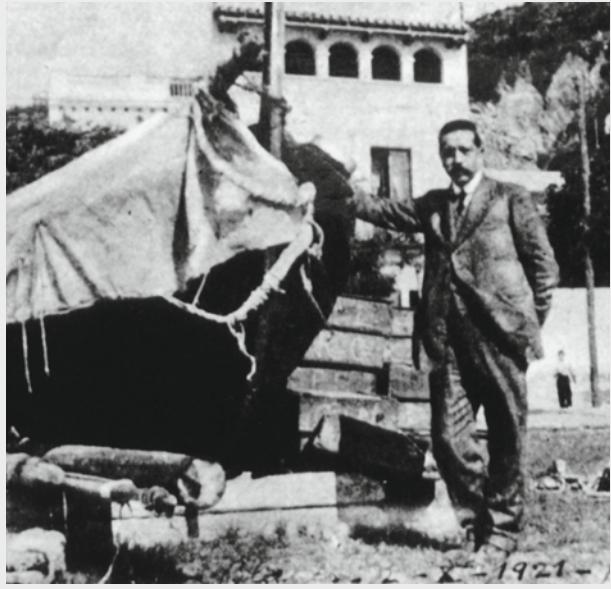
"Més aviat m'hauríeu d'haver preguntat per quins cinc sous vaig néixer a Girona. La meva casa pairal, niu dels meus avantpassats, és aquesta on ara ens trobem. Si el meu pare, que n'havia d'ésser hereu, anà a establir-se a Girona, fou per guanyar-s'hi la vida exercint l'advocacia fins que els meus avis haguessin pogut donar carrera i col·locació als altres nombrosos fills que tenien. Assolit aquest objecte, naturalment correguérem cap a Blanes, on sempre havíem tingut posat el cor i on sempre havíem passat els estius. Aquí és a casa. A Girona i Barcelona anàvem a lloguer. [...] Al fons del meu cor Blanes és el país de la llum i de l'alegria. Girona, la ciutat de l'hivern, del fred negre i dels dies ombrosos, un lloc d'estudi, treball i meditació. La Girona antiga em causa un efecte d'artística sublimitat i m'inclina a respectes de cosa sagrada i de gestes heroiques. Blanes em mou a un sentiment d'alegre i democràtica fraternitat a la manera grega, cada una pel seu estil, aquestes dues poblacions em són molt estimades."

"Enquesta al Mestre Ruyra" by Vicenç Coma Soley.
Esplai. N.º 125. 22 April 1934

- 01 **Sa Palomera**
Carrer Mirador de s'Auguer
- 02 **S'Auguer**
Passeig de la Marina
- 03 **Can Creus**
Carrer Ample, 10
- 04 **The sea**
Passeig Cortils i Vieta
- 05 **The Americanos**
Passatge Bonaventura Puig
- 06 **The baths**
Passeig Pau Casals
- 07 **The shipyards**
Club de Vela / Gronxadors
- 08 **El Frare (The Friar)**
Passeig de la Mestrança
- 09 **The docks**
La Llotja
- 10 **Santa Anna Point**
- 11 **The Convent**
- 12 **Sa Forcanera**
Templet de Linné, Jardí Botànic Marimurtra.
Entry fee to the Jardí Botànic Marimurtra: 7€
(Price 2020)
- 13 **Pinya de Rosa**
Camí de Santa Cristina
- 14 **Rambla de Joaquim Ruyra**
- 15 **The Verdaguer of prose**
Carrer Jacint Verdaguer
- 16 **Sant Joan**
- 17 **Cemetery**
- 18 **El Vilar**

Ruyra in front of Casa de la Creu, home of the writer Josep Roig Raventós. Josep Roig Raventós. 1921
Blanes Municipal Archive (AMBL)

This route aims to introduce visitors to the well-known local writer **Joaquim Ruyra i Oms** (1858-1939) and to encourage them to explore his best-known works, if they have not already done so.

The route takes in sites which inspired the great master of Catalan letters and which feature in his short stories. They include Santa Anna Point, the promontory of the convent, the fishing district of S'Auguer and Sa Forcanera Cove, which form the setting of short stories such as *El rem de trenta-quatre* (*The Long Oar*), *Les coses benignes* (*The Benign Things*), *En Garet a l'enramada* (*Garet at the Garland Festival*) or *L'idilli d'en Temme* (*Temme's Idyll*).

An information plaque is displayed at each point along the route with an explanation in four languages and an excerpt (in Catalan) of a story set in that particular spot. Furthermore, each plaque includes an old photograph that shows visitors what the site was like in the writer's lifetime.

